

ERLOJUAREN KONTUAK BEREGANATZEKO URTEAK BEHAR IZATEN DITUZTE HAURREK

ohitura sozialak bereganatuta izateak ez du esan nahi ordubete zenbat den ulertzen duenik, edo hamar minutu edo hiru ordu laurden zenbat diren dakienik. Edo 11:10 izan eta hamabietarako zenbat falta den dakienik. Edo 10:00etan autobus geltokian egon behar badu garaiz iristeko aurreikuspenak egiten dakienik. Are gehiago, denbora asko edo gutxi zer den ulertzeko bide luzea izango du oraindik.

Magnitute fisiko asko baitira erlatiboak, baina erlatiboetan erlatiboena baitugu denbora. Denok izan baititugu larritasunean urteak baino luzeagoak egin zaizkigun minutuak edo esku artetik ia konturatu gabe alde egin dizkiguten egunak.

Ikasketa prozesu konplexua

Orotara, seguruen, LHko lehen urteetan jarriko diogun lanik konplexuenetakoa eskatzen ari gatzaizkio ordulariaren bueltan ari garenean, eta are gehiago ordua modu "sozial" baten irakurtzeko esaten diogunean.

Denboraren kontuak bereganatu ditzan zer behar du, beraz, umeak? Bada denbora! Eta pazientzia eta lasaitasuna harekin lanean ari denaren partetik.

Erremedio magikorik ere ez dago, noski. Behin baino gehiagotan egon izan naiz LHko irakasleekin gai honi bueltaka, eta ez dago jakiterik nola den gaia garatzeko modu egokiena. Argi dauzkadanak, ordea, honako hauek dira:

1- Benetako ordua eta denbora tarte esanguratsuekin jardutetik eta oso maiz erlojua irakurtzetik pasatu beharko da prozesua; ikastolan, etxean eta kalean.

2- Umeak bere erlojua izatea ere komeni da. Digitala ala analogikoa? Ba, igual, biak, tartekatzen joateko.

3- Trebe ari den umeari konplexutasun osoa aurrean jartzen joan gatzaizkioke, baina ezinean ari denari frustrazio sentsazioa saihesten saiatzea dagokigu eta, beraz, "hogeita bata eta berrogeita bost" esatea ontzat eman beharko diogu. Esango diogu kalean beste modu baten esaten dela, baina lasai egoteko, ikasiko duela. ■■■